

е отъ слънце-то. Денъ ни свѣти слънце-то, а нощъ мѣсяць-тъ. Колко тъмно щѣше да е нощъ, ако да нѣмаше мѣсяць-тъ! Колко по-невесели щѣхъ да сѣ нощы-тъ! Нъ Оня, кой-то ны е направилъ, знае какъ да ны направи честити.

У Р О К Ъ 46.

СТАРЕЦЪ, СЫНОВЕ-ТЪ МУ И СНОПЪ ПРЪЧКЫ.

Единъ челоувѣкъ имаше много сынове, кой-то много ся карахъ по между си. Баща имъ, кой-то бѣше вече остарялъ, слѣдъ като бѣше ся трудилъ, съ разны начини, да гы помири за да живѣхъ въ съгласіе и любовь помежду си, и като видѣ че нищо не можи да стори, той най-послѣ употрѣби слѣдующый начинъ:

Старець-тъ заповѣда да повикать сынове-тъ му прѣдъ него, и да му донесхъ единъ снопъ прѣчки. Тогава той накара сынове-тъ си единъ по единъ да ся трудять, съ всичкы-тъ си силъ, да скършять сноша. Тъ ся трудихъ всичкы-тъ, нъ ни единъ не можи да го скрѣши; защо-то прѣчки-тъ бѣхъ свързаны здраво, та бѣ невъзможно да ся скършять.

Сыноветъ му откакъ ся мѣчихъ и не сторихъ нищо на вързаны-тъ прѣчки, баща имъ заповѣда да ся развърже снопъ-тъ, и даде на всякого отъ тѣхъ по еднѣ прѣчкѣ, и каза имъ да ся помѣчатъ дали не щѣтъ можа да гы скършять. Тъ изведнажъ гы скършихъ.

Тогава баща-та каза на тья безумны сынове: „Виждте силъ-тъ на съединеніе-то. Прѣчки-тъ кой-то никакъ неможяхте да скършите, кога-то бѣхъ